

HELDENHULDE, op initiatief van Jef Verduyn (z. aldaar) op 15 augustus 1916 gesticht comité met de bedoeling aan de Vlaamse gesneuvelden een Vlaams gedenkteken te geven. De stichters waren C. Verschaeve, J. van Houtte, J. Selschotter, F. de Pillecijn, J. Guldentops, J. van Severen, H. d'Haese, R. Vandavelde, H. Gravez, J. Verduyn, A. Debeuckelaere, Fr. Daels. Het ontwerp dat Joe English maakte voor de grafsteen van F. Deprez werd algemeen aanvaard als model. Met het geld, onder de soldaten ingezameld, werden betonnen grafzerkjes gegoten door een Veurnese firma. In de nacht van 9 op 10 februari 1918 werden op het kerkhof te Oeren 36 grafzerkjes geschonden door het dichtpleisteren van de letters A.V.V.V.V.K. In 1924 werd de officiële Belgische grafzerk ontworpen en werden de definitieve kerkhoven aangelegd. Het IJzerbedevaartcomité besliste daarom alle Heldenhuldezerkjes samen te brengen op een „Zinnebeeldig Vlaams kerkhof” te Diksmuide. In 1925 werden door de Dienst der Militaire Grafsteden te Adinkerke 130 zerkjes weggenomen, verbrijzeld en gebruikt voor het aanleggen van een weg onder het juridische voorwendsel dat de families van de gestorvenen deze zerkjes niet hadden opgeëist. Dit werd de aanleiding tot de bouw van de IJzertoren te Diksmuide. In juni 1927 werd het Comité van Heldenhulde gereorganiseerd. Nu ging men voort met het plaatsen van Heldenhuldezerkjes op het graf van Vlaamse oudstrijders en een Tieltsse firma leverde voortaan ook zerkjes van gietijzer. De brokstukken van de verbrijzelde zerkjes werden met toestemming van de Duitsers in 1941 opgegraven en in de IJzertoren ondergebracht.

LITERATUUR: O. Dambre, *20 Jaar Heldenhulde...* (1936).

LUC SCHEPENS